

Cérémonie de remise des insignes de
Chevalier dans l'Ordre national de mérite
à Bahadır Kaleağası
par Ambassadrice Isabelle Dumont

Palais de France, Istanbul le 19 octobre 2023
Discours de Bahadır Kaleağası

Paris, début du siècle dernier, Marcel Proust, en visite chez sa mère à, se souvient involontairement d'un épisode de son enfance après avoir goûté une madeleine trempée dans une tasse de thé.

La saveur du gâteau et du thé déclenche un processus de voyage vers son passé et donne naissance à un œuvre littéraire colossal: À la Recherche du Temps Perdu.

Istanbul. Le Palais de France. Ses saveurs, son patrimoine culturel et intellectuel évoquent aussi un immense acquis historique aussi bien qu'un engagement déterminé pour l'avenir de la relation franco-turque.

Madame l'Ambassadrice, Monsieur le Consul général, chers invités,

Je suis profondément ému et honoré de me tenir devant vous aujourd'hui pour la remise des insignes du Chevalier dans l'Ordre national de mérite. Recevoir ce titre est aussi un témoignage de confiance à la contribution de l'Institut du Bosphore aux valeurs européennes et républicaines, surtout au centenaire de la République turque. De plus, c'est un appel à poursuivre nos efforts pour un monde meilleur.

Victor Hugo, dans son Discours d'ouverture du Congrès de la Paix espérait déjà en 1849 que le temps était venu de «faire prononcer par la justice le dernier mot que l'ancien monde faisait prononcer par la force». Plus tard, en tant qu'héros militaire et avant ses réussites politiques révolutionnaires, mon mentor intemporel, Kemal Atatürk déclarait : «Si la vie de la nation n'est pas menacée, la guerre est un meurtre». Hélas les avertissements de Hannah Arendt résonnent depuis le milieu du 20e siècle jusqu'à notre continuum spatio-temporel: «Les solutions totalitaires pourraient bien survivre à la chute des régimes totalitaires sous forme de tentations fortes qui surgiront chaque fois qu'il semblera impossible de soulager la misère politique, sociale ou économique d'une manière digne de l'être-humain».

Nous vivons à une époque où les images transmises par le télescope Webb devrait mieux rappeler à la civilisation humaine ce que signifie être sur l'une des trillions de planètes dans un univers composé d'innombrables galaxies. Une raison de plus pour moi que cet insigne est aussi un encouragement à poursuivre nos efforts pour un monde meilleur.

Nous discuterons de tous cela ce soir et demain. En ce moment je souhaite juste partager l'honneur de cet insigne avec tous ceux qui ont été à mes côtés, ceux qui m'ont soutenu, encouragé et inspiré tout au long de mes parcours. Ma famille, mes enfants Bartu et Bora, mes amis, mes amis de Galatasaray, mes collègues ; ils sont les véritables artisans de cette distinction. Leurs encouragements et conseils ont été ma force et ma motivation dans les moments difficiles et moins difficiles.

J'avais 12 ans. Je me souviens toujours très bien de l'odeur des bandes dessinées en français qui racontent les histoires des irréductibles gaulois. Il fallait donc que j'apprenne cette langue. C'était ma mère Tülin Kaleağası qui m'avait emmené à la Librairie Hachette de Pera. Je remercie d'abord à elle et évidemment pour beaucoup plus que ça ainsi qu'à mon père Şükrü Kaleağası. En fait, mes parents, tous les deux avocats, ont passé plusieurs vacances judiciaires sur les chemins de l'Europe, moi à leurs côtes; première rencontre avec la France donc en 1977. Merci beaucoup Papa. Ma sœur, l'avocate Banu Kaleağası et ma tante Sevil Bora sont aussi parmi nous ce soir, et avoir l'avantage des rôle-modèles féminins n'est pas un secret pour moi. Ce n'est pas non plus un secret d'avouer que c'est grâce mon épouse Gaye Kaleağası que ma joie de vivre se renouvelle, grandit chaque jour.

Je remercie aussi et d'abord à tous mes collègues de l'Institut du Bosphore TUSIAD, Mesdames Didem Bora Özler, Nur Beler Levi, Hale Onursal Hatipoğlu, à l'ancien Président Muharrem Yılmaz, le Président Turan, secrétaire générale Ebru Dicle, aux membres visionnaires de l'Institut du Bosphore, à tous mes collègues au Conseil d'administration, à Vice-Président Livio Manzini et à Can Yücaoğlu, pour leur sagesse et créativité précieux, à Kemal Derviş que nous avons perdu récemment, un de plus importants intellectuels de notre époque, économiste, politicien, l'homme d'analyse et d'action international qui m'a soutenu dès le départ et m'a rendu plus confiant. Et finalement, plus particulièrement je présente mes remerciements profonds à Haluk Tükel, président fondateur de l'Institut du Bosphore, ancien secrétaire général de TUSIAD, et un homme d'idées et d'action nourri d'une curiosité intellectuelle impressive.

Madame l'Ambassadrice, chers invités,

« Le véritable voyageur ne sait pas où il va » écrit Marcel Proust. Effectivement, "la seule façon d'avancer vers le futur, c'est d'aller vers l'inconnu...". Je vous remercie toutes et tous, vous êtes des merveilleux compagnons de voyages, cartographes et guides de l'avenir.

Vive la République, Yaşasın Cumhuriyet !

Fransa Büyükelçisi Isabelle Dumont tarafından
Bahadır Kalağası'ya Şövalye nişanı takdim töreni

Fransa Sarayı, İstanbul 19 Ekim 2023
Bahadır Kalağası'nın konuşması

Paris, geçen yüzyılın başları... Annesini ziyaret eden Marcel Proust, bir fincan çaya batırılmış madlen kekini tadar ve sonra istemeden de olsa çocukluğunu hatırlar.

Kek ve çayın lezzeti geçmişine doğru bir yolculuğu tetikler ve muazzam bir edebiyat eserinin doğmasına neden olur: Kayıp Zamanın Peşinde.

İstanbul. Fransa Sarayı. Lezzetleri, kültürel ve entelektüel mirası ile muazzam bir tarihsel birikimin yanı sıra Fransa-Türkiye ilişkilerinin geleceğine yönelik kararlı bir bağlılığı da çağırıyor.

Sayın Büyükelçi, Sayın Başkonsolos, Sayın TÜSİAD Başkanı, değerli konuklar,

Bugün Şövalye nişanını almak üzere huzurunuzda bulunmaktan derin bir heyecan ve onur duyuyorum. Bu şövalyelik nişanını almak aynı zamanda, Türkiye Cumhuriyeti'nin 100. yılında Institut du Bosphore'un Avrupa ve Cumhuriyet değerlerine yaptığı katkıya duyulan güvenin bir göstergesidir. Ve aynı zamanda daha iyi bir dünya için çabalarımızı sürdürmeye yönelik bir çağrıdır.

Victor Hugo, 1849 yılında Barış Kongresi'nde yaptığı açılış konuşmasında, artık "eski dünyanın güç yolu ile söylediği son sözü adalete söyletme" zamanının geldiğini ummuştu. Daha sonra, devrimci siyasal başarılarından önce, sadece askeri kaharaman olduğu dönemde, zaman ötesinden mentorum Mustafa Kemal Atatürk'ün görüşü berraktı : «Milletin hayatı tehlikeye maruz kalmadıkça savaş bir cinayettir ». Hannah Arendt'in uyarıları 20. yüzyılın ortalarından kendi alan-zaman sürekliliğimizde ne yazık ki yankı buluyor: " Totaliter rejimlerin çöküşünden sonra da, siyasal, sosyal ya da ekonomik sefaleti insana yakışır bir şekilde hafifletmenin imkânsız görüldüğü her durumda totaliter çözümler, cazip politikalar olarak varlığını sürdürebilir».

Webb teleskobu tarafından iletilen görüntülerin, sayısız galaksiden oluşan bir evrendeki trilyonlarca gezegenden birinde yaşamının ne anlama geldiğini insan uygarlığına daha iyi hatırlatması gereken bir zamanda yaşıyoruz. Bu nişanın aynı zamanda dünyayı daha iyi bir yer haline getirme çabalarımızı sürdürmemiz için bir teşvik olduğuna inanmam için daha fazla neden var.

Tüm bunları bu gece ve yarın tartışacağız. Şu anda sadece bu nişanın onurunu, yol boyunca beni destekleyen, cesaretlendiren ve ilham veren, yanımda olan herkesle paylaşmak istiyorum. Ailem, çocuklarım Bartu ve Bora, dostlarım, Galatasaray Liseli arkadaşlarım,

meslektaşlarım; bu onurun gerçek mimarları. Onların teşvik ve tavsiyeleri, zor ve çok da zor olmayan zamanlarda gücüm ve motivasyonum oldu.

12 yaşındaydım. Boyuneğmez Galyalıların hikâyelerini anlatan Astérix çizgi romanlarının kokusu hâlâ burnumda. Bu yüzden dili öğrenmem gerekiyordu. Beni İstikal Caddesi'ndeki Hachette kitapçısına getiren annem Tülin Kaleağası'ydı. Bunun ve tabii ki çok çok daha fazlası için ona ve babam Şükrü Kaleağası'na teşekkür ediyorum. Her ikisi de avukat olan annem ve babam birçok adli tatili beni de alarak Avrupa yollarında geçirirdiler; Fransa ile ilk karşılaşmamız 1977 yılında oldu. Çok teşekkürler baba. Kız kardeşim avukat Banu Kaleağası ve teyzem Sevil Bora da bu akşam bizimle birlikte, kadın rol modellerine sahip olmanın avantajları bir sır değil. Eşim Gaye Kaleağası sayesinde yaşama sevincimin her geçen gün daha da serildiğini itiraf ettiğim de bir sır değil.

Ayrıca, başta Institut du Bosphore ve TÜSİAD'daki tüm çalışma arkadaşlarıma, Didem Bora Özler, Nur Beler Levi, hale Onursal Hatipoğlu'na, Başkan Muharrem Yılmaz'a, Başkan Orhan Turan'a, Genel Sekreter Ebru Dicle'ye, Institut du Bosphore'un vizyoner üyelerine, Yönetim Kurulu'ndaki tüm takım arkadaşlarıma, çok değerli bilgelik ve yaratıcıkları için özellikle Başkan Yardımcısı Livio Manzini'ye ve Can Yücaoğlu'na, yakın zamanda kaybettiğimiz, çağımızın en önemli entelektüellerinden, ekonomist, siyasetçi, uluslararası analiz ve eylem insanı, beni en başından beri destekleyen ve kendime daha fazla güvenmemi sağlayan Bosphorus Enstitüsü kurucularından Kemal Derviş'e, herkese teşekkür ederim. Ve son olarak ve özellikle, Institut du Bosphore'un kurucu başkanı, TÜSİAD'ın eski genel sekreteri, etkileyici bir entelektüel merakla beslenen düşünce ve eylem insanı Haluk Tükel'e derin teşekkürlerimi sunarım.

Sayın Büyükelçi, Değerli Konuklar,

"Gerçek seyyah nereye gittiğini bilmez" diye yazmıştı Marcel Proust. Gerçekten de, "geleceğe doğru ilerlemenin tek yolu bilinmeyene doğru gitmektir..."

Hepinize teşekkür ederim. Sizler harika yol arkadaşları ve de gelecek zamanların haritacıları ve rehberlerisiniz.

Vive la République, Yaşasın Cumhuriyet !

Ceremony of Knight (“chevalier”) of the National Order of Merit
by Ambassador Isabelle Dumont to Bahadır Kaleağası

Palace of France, Istanbul, 19 october 2023
Bahadır Kaleağası’s speech

Paris, turn of the last century. Marcel Proust, visiting his mother, involuntarily recalls an episode from his childhood after tasting a madeleine dipped in a cup of tea.

The savor of cake and tea triggers a journey into his past, giving birth to a colossal literary work: *In Search of Lost Time*.

Istanbul. Palace of France. Its flavors, its cultural and intellectual heritage also evoke an immense historical achievement as well as a determined commitment to the future of Franco-Turkish relations.

Madam Ambassador, Mr. Consul General, President of TÜSİAD, Dear Guests,

I am deeply moved and honored to stand before you today to receive the insignia of Chevalier in the National Order of Merit. Receiving this knighthood, especially in the Turkish Republic’s centenary, is also a sign of confidence in Bosphorus Institute’s contribution to European and republican values. It is as well a call to continue our efforts for a better world.

As early as 1849, Victor Hugo, in his opening speech to the Peace Congress, expressed the hope that the time had now come “to make justice pronounce the last word that the old world made force pronounce”. Later, as a military hero and before his revolutionary political achievements, my timeless mentor Kemal Atatürk declared: “Unless the life of the nation threatened, war is murder”. Alas, Hannah Arendt’s warnings echo from the mid-20th century right down to our own space-time continuum: “Totalitarian solutions may well survive the fall of totalitarian regimes in the form of strong temptations which will come up whenever it seems impossible to alleviate political, social, or economic misery in a manner worthy of humankind”.

We live at a time when the images transmitted by the Webb telescope should better remind human civilization what it means to be on one of the trillions of planets in a universe made up of countless galaxies. Even more reason for me to believe that this insignia is also an incitement to continue our efforts for a better world.

We’ll be discussing all this tonight and tomorrow. Right now, I just want to share the honor of this badge with all those who have been by my side, those who have supported, encouraged, and inspired me along the way. My family, my children Bartu and Bora, my friends, my colleagues; they are the true architects of this distinction. Their encouragement and advice have been my strength and motivation in difficult and not-so-difficult times.

I was 12 years old; still remember vividly the smell of French comic books telling the stories of the irreducible Gauls. So I had to learn the language. It was my mother Tülin Kaleağası who had taken me to the Hachette library at Pera, I thank her first and foremost and obviously for much more than that as well as my father Şükrü Kaleağası. In fact, my parents, both lawyers, spent several judicial vacations on the roads of Europe, me at their shores; first encounter with France therefore in 1977. Thanks a lot, Dad. My sister, the lawyer Banu Kaleağası and my aunt Sevil Bora are also with us tonight, and having the advantages of having women role-models is no secret. Nor is it a secret to admit that it's thanks to my wife Gaye Kaleağası that my joie de vivre grows every day.

My thanks also go first and foremost to all my colleagues at Bosphorus Institute and TUSIAD, Misses Didem Bora Özler, Nur Beler Levi, Hale Onursal Hatipoğlu, to former President Muharrem Yılmaz, President Turan, Secretary General Ebru Dicle, to the visionary members of the Bosphorus Institute to all my colleagues on the Board of Directors, to Vice-President Livio Manzini and Can Yücaoğlu, for their invaluable wisdom and creativity, to Kemal Derviş whom we lost recently, one of the most important intellectuals of our time, economist, politician, the international man of action who supported me from the start and made me more confident. And last but not least, I present my special thanks to Haluk Tükel, founding president of Institut du Bosphore, former secretary general of TÜSİAD, and a man of ideas and action nurtured by an impressive intellectual curiosity.

Madam Ambassador, dear guests,

"The true traveller does not know where he is going" wrote Marcel Proust. Indeed, "the only way forward is into the unknown...". Thank you all, you are wonderful travel companions, guides and cartographers of the future.

Long live the Republic, Yaşasın Cumhuriyet !